

E. O. Norbergs. Biografi.

Undertecknad föddes i Sörböle by Ålmarsocken, den 29 Sept. 1859.
Föräldrarna voro Torparen Per. Olof. Norberg, och Hustrun
Marareta Kristina Eriksdotter. Redan som 8 årig garse hade jag
arbetat mig genom den pinsamma långkattthesen, och kunde den
utantill från pärm till pärm. Föräldrarna voro oomvända;
mera höllo mig dock med strängt uttänkt omsorg. Ofta under den
tiden lättsade jag vara predikant för mina kamrater och under
då tillfällen fingo oftast en stol, sten eller stubbe utgöra
talare stolen. Min fader brukade då säga att om han haft
röd dertill skulle han ha låtit mig studera till Präst;
men som han det icke hade, så stannade det vid tomma
önskningsor. Vid cirka 10 & 11 års ålder kom jag i skolan hos
en troende lärare vid namn Karlsson (Bakert från Wadstena)
och började äfven nu att besöka söndagskolan; många härliga
minnen har jag ännu kvar från den tiden. En illand S. S.
läraren, vill jag särskilt nämna, ~~och~~ Predikanten Nils
Stålberg, en man som jag aldrig kan glömma. Ochuru dyrt!
att såsom garse sitta i S. Skolan, och motaga undervisning,
af troende lärare. Enligt min faders önskan, skulle jag
nu börja min bana såsom skräddare; och blef därför
skickad i skrädderläran, vid 12 års ålder. År 1875 vistades
jag 4 månader i folkskolan, och sedan har jag ej varit i
skolan en dag. På våren samma år skulle jag Konfirmeras,
det var inför Kontraktspresten Joh. Tellberg i Tuna, som jag
då skulle stödfästa mitt s. k. döjelsesförband. Med mycket
allvar förmanade han oss. Om jag mins rätt, så var det några
som öpen greto; men jag var tvid som sten. Sedan detta var under
gjort, ansåg jag mig vara mera mogen, att kunna börja ett
utsväpande lif i Lyden, och så gjorde jag öfven. Ären förflöto
tilo på vintern 1879, då en genomgripande väckelse uppstod i Lyden,
öfven jag blef betydligt påverkad; följden blef att jag endast i tid
lejde ett mera sedligt lif.

Men min moder och älska syster, blefvo då verkligt omvända;
och kort derpå döpta, och förenade med församlingen. Deras
förrättningar och förböner oroadde mig ofta, ehuru jag annars
kände ett lif frammande för Gud. De sista dagarna samma år,
kände jag inuelleritid behaget af att bevisa ett bönemöte i byn,
Och här blef jag så kraftigt påverkad att jag nödgades bedja
om förböner, och sjelf bod jag äpen. Under hemvägen, gret jag
bittert, och bestöt, att lemna mig helt åt Herren. Vid då
inständande nyårsvaka, i Karlängsförsamling, bönhus, der
A. P. Källberg, höll en kraftig predikosa; erhöå jag frid med
Gud. Jag började nu att flitigt läsa bibeln och sökte finna stöd för
barn dopet; men mina forskningar ledde mig snart derhän, att
jag ansåg barn dopet askriftenligt och insåg att jag äpen borde
döpas. På våren 1880 den 4 juni, blef jag döpt och förenadt med
Karlängsbaptistförsamling. Min fader såsom fiendtlig, ansåg mig
nu såsom den största däre. Ofta kände jag mig manad
att tala Guds ord, och efter åtskilliga bröders uppmaning talade
jag för första gången, i min förelitelig äpen Ebr 13:14v. Vid andra
tilfällen såsom bönemöten och d. l. talade jag till uppbyggelse.
År 1881 den 5 juni, Sammanvigeas jag, med Torparedottern
Erika, Ruda. i M. allstataloderna ly ettman, hvilken äpen tillhörl
församlingen. Med denna min älslige hustru har jag alltid lifvat ett
lyckligt lif. Jag flyttade nu från hemmet, och bedden tid har
mina föräldrar, och arbetade ett års tid i S. Skalan dels
såsom lördare och dels såsom föreständare och inuelleritid uppträdde
jag som öfentlig talare, på olika platser, jag började nu så små-
ningarna viggulera såsom Lant handlande, med den oblickliga
påföljden, att jag förlorade lifvet med Gud, och blef på
vintern 1884 återsluten ur församling. 3 år såsom afattig, skild
från Gud och värmen, Ohänska tid! Ofta angifets orolig,
jag tänkte på möjligheten, att bli afärsman; men Gud hade
andra tankar. Min afärs blef ruinerad, och utblottad på allt

håde till kropp och själ; fick jag nu erfara, hvad sorg och gänmer
det med sig hade, att jag öfvergifvit Herren min Gud. På våren
1887 blef jag lyckligtvis upprättad, genom W. Sandströms verksam-
het i Åttaror. Och den 24 juni samma år åter upptagen i församlingen
Jag började nu genast att åter predika den korsfäste Kristus, och
vintren derpå blef jag gen Pastor Lagergrens stora antonke,
intagen i Sundsvalls Missionsförenings tjänst, där jag tjänade
1 månad, hvorpå jag sedan antog plats, som församlingens
predikant hemma i Åttaror. Jag tjänade till på våren 1890.
Då jag erhöit kallelse från Lidens Baptistförsamling, antog nu kallelsen
och flyttade till Liden den 2 juli. Och tjänade sålunda Lidens församling
1 1/4 år, eller till på hösten 1891. Då jag åter sig mig nödsakadt,
att af ekonomiska skäl, afsäga mig platsen, och flyttade åter
tillbaka till Åttaror, och antog åter tjänst i Sunds Missionsförening.
Under hela tiden, jag delvis egenot mig åt någon verksamhet,
har jag alltid emellanåt, nödgas arbeta med mina händer,
för min familjs uppehälle.

Lucksta den 15 Mars 1892.

E. O. Norberg.